

Sygn. akt I C 1365/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2023 roku

Sąd Okręgowy w Świdnicy Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Jerzy Habaj

Protokolant Gabriela Dzieciatkowska

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2023 roku w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa **K. W. (1)**

przeciwko **Towarzystwo (...) "W." S.A. w W.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) "W." S.A. w W. na rzecz powoda K. W. (1) kwotę 61,300 zł (sześćdziesiąt jeden tysięcy trzysta złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 27 sierpnia 2021 roku do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4,130 zł tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt IC 1365/22

UZASADNIENIE

Powód K. W. (1) wystąpił z powództwem o zasądzenie od strony pozwanej Towarzystwa (...) SA w W. na jego rzecz kwoty 121.300 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 27 sierpnia 2021 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od strony pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, w kwocie 5.400 zł i 17 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, iż dochodzi zadośćuczynienia za krzywdę związaną ze śmiercią żony D. W., która zginęła w wypadku komunikacyjnym, jaki miał miejsce w dniu (...) r., którego sprawca J. D. posiadał ubezpieczenie OC w (...) SA, którego następcą prawnym jest pozwany. Powód podał, iż tego dnia odwoził żonę do pracy i na ich prawidłowo poruszający się samochód marki V. (...) uderzył poruszający się z przeciwnego kierunku pojazd M. (...), który niespodziewanie zjechał na ich pas ruchu. Powód, mimo obrażeń, zdołał sam wydostać się z samochodu, natomiast jego żonę zakleszczoną w pojeździe wydostały służby ratownicze, następnie oboje zostali przetransportowani do szpitala, gdzie powód widział stale pogarszający się stan zdrowia żony, co było dla niego traumatyczne. D. W. zmarła w szpitalu w L.. U powoda stwierdzono uraz stawu kolanowego oraz uraz jamy brzusznej, proces leczenia trwał kilka miesięcy, zaś z uwagi na uraz w sferze zdrowia psychicznego powód nadal pozostaje w trakcie psychoterapii. Gdy przebywał na zwolnieniu lekarskim tj. do dnia (...)r. codziennie odwiedzał grób zmarłej

żony, często wspomnieniami wracał do wspólnie spędzonych z nią chwil. Od dnia zdarzenia powód stał się lękliwy, lęki pojawiają się zwłaszcza w sytuacjach drogowych. Zmuszony był zażywać szereg leków. Pismem z dnia 21 lipca 2021 r. zgłosił pozwanemu szkodę i wezwał do zapłaty należnego mu świadczenia i z tym dniem tj. 27 lipca 2021 r. rozpoczął bieg 30-dniowy termin jaki pozwany miał na wypłatę świadczenia zgodnie z treścią art. 817§ 1 kc. Termin ten upłynął w dniu 26 sierpnia 2021 r. a zatem roszczenie powoda stało się wymagalne w dniu 27 sierpnia 2021 r. i od tej daty powód liczy odsetki ustawowe za opóźnienie od dochodzonego pozwem świadczenia. Pozwany pismem z dnia 5 października przyjął swą odpowiedzialność za skutki wypadku z dnia(...)r. co do zasady i wypłacił powodowi zadośćuczynienie w kwocie 38.700 zł, które zdaniem powoda jest znacznie zaniżone. Kwota ta nie jest adekwatna do rozmiaru krzywdy doznanej przez powoda na skutek zdarzenia. Podniósł, iż z żoną łączył go szczególnie bliski stosunek osobisty. Jej śmierć głęboko wstrząsnęła powodem zwłaszcza że był świadkiem kilkudziesięciminutowej walki o życie żony. K. i D. W. stanowili bardzo zgrane i kochające się małżeństwo, które spędzało ze sobą każdą wolną chwilę, często wyjeżdżając do domu letniskowego w J. lub wychodząc do restauracji lub na spacer. Od 5 lat ich jedyny syn zamieszkuje osobno z uwagi na założenie własnej rodziny, a związku z opuszczeniem domu przez syna powód liczył na wsparcie żony zwłaszcza w jesieni życia. Powód podał dalej, że od momentu wypadku ma problemy ze snem z uwagi na nawracające wspomnienia z wypadku jak i z tragicznie zmarłą małżonką. Podał także, że wraz z żoną oraz synem i jego żoną oraz wnuczką tworzyli normalnie funkcjonującą, darzącą się wielkim uczuciem, wzajemnie wspierającą się rodzinę, a obecnie relacje te bardzo ucierpiały. Powód nie może się pogodzić ze śmiercią żony, zdarzają się mu napady smutku i melancholijnego nastroju, kiedy to pozostaje długimi godzinami bezczynny. Ma problemy z zasypianiem i spokojnym snem, których przed zdarzeniem nie miał. Ogranicza teraz wizyty u znajomych. Ciężką sytuację powoda dodatkowo pogłębia fakt, iż zmarła żona przyczyniała się w istotny sposób do pokrycia wydatków rodzinnych, jej zarobki stanowiły około 50 % dochodów rodziny. Na powodzie obecnie spoczywają zobowiązania, które dotąd pokrywał wspólnie z żoną, co potęguje uczucie stresu. Jako podstawę prawną żądania powód wskazał art. 415 kc w związku z art. 436 § 2 kc i art. 446§ 4 kc.

Powód podał, iż szacuje kwotę należnego mu zadośćuczynienia na 180.000 zł, od której odjęto kwotę wypłaconą już przez pozwanego w wysokości 38.700 zł. Ponadto pozwem dochodzi zwrotu poniesionych i udokumentowanych kosztów leczenia powypadkowego w wysokości 630 zł załączonymi do pozwu fakturami.

Pismem procesowym z dnia 6 stycznia 2023 r. powód sprecyzował, iż na dochodzoną pozwem kwotę składa się kwota 360 zł tytułem odszkodowania za poniesione przez niego koszty rehabilitacji wykazane fakturami oraz kwota 120.940 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, ból i cierpienie związane z tragiczną śmiercią żony.

Pozwany, Towarzystwo (...) SA w W., wniósł o oddalenie powództwa. Podniósł m.in. że każda śmierć jest z natury rzeczy przeżyciem traumatycznym i wymaga czasu by się z takim zdarzeniem pogodzić (okres żałoby), a ewentualne zadośćuczynienie może zostać przyznane dopiero po przekroczeniu pewnego poziomu krzywdy, zaś ustalenia należy opierać na kryteriach zobiektywizowanych, a nie kierować się wyłącznie subiektywnymi odczuciami poszkodowanego. Zdaniem pozwanego powód nie wykazał by dochodzona dalsza kwota (ponad wypłaconą w wysokości 38.700 zł) była uzasadniona. Podkreślił, że po wypadku powód nie został sam a inny jest rozmiar doznanej krzywdy, kiedy osoby w wyniku śmierci najbliższych zostają same a inny kiedy mogą znaleźć pocieszenie w pozostałych członkach rodziny. Pozwany zakwestionował również początkową datę naliczania odsetek, którą powinna być data wyrokowania w sprawie. Podkreślił przy tym, iż zgodnie z brzmieniem art. 446 § 4 kc sąd może przyznać odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia, a skoro ma ono charakter fakultatywny ocenę zasadności zgłaszanego w tym zakresie roszczenia dokonuje się dopiero w toku prowadzonego postępowania. Trudno zatem uznać, że przed zasądzeniem przez sąd strona pozwana pozostawała w opóźnieniu a więc że powodowi należą się odsetki obejmujące okres sprzed dnia wyrokowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu (...) r. roku zginęła w wypadku komunikacyjnym żona powoda D. W.. Małżonkowie jechali wówczas razem swoim samochodem, K. W. (1) podwoził żonę do pracy. Po wypadku powód samodzielnie wydostał się z pojazdu, starał się następnie wyciągnąć stamtąd żonę, ale mu się to nie udało. Straż pożarna, która przyjechała po kilkunastu

minutach, wyciągnęła D. W. z samochodu i oboje zostali zawiezieni do szpitala w L., gdzie powód będą przytomny widział, że jego żona jest w złym stanie, nie odzyskała przytomności i nie pomogła akcja reanimacyjna prowadzona przez lekarzy.

Dowód: zeznania powoda, k. 84,

K. W. (1) doznał obrażeń w tym wypadku, przez 4 miesiące przebywał na zwolnieniu lekarskim, po czym wrócił do pracy. Od dnia 06.07.2006 r. zgłaszał się do lekarza Podstawowej (...) w Zespole Przychodni (...) w J., skarżąc się na bóle żeber, zaburzenia snu, osłabienie, okresowe kołatanie serca, bóle głowy, pleców, łęki. Rozpoznano u powoda powierzchowne urazy obejmujące liczne okolice ciała a ponadto nadciśnienie. Na wizytach w lekarza POZ był następnie w dniach 12 lipca 2021 r., (kiedy wystawiono mu skierowanie do poradni rehabilitacyjnej), 13.07.2021 r., 16.07.2021 r., 20.07.2021 r. 30.07.2021 r.(kiedy otrzymał skierowanie do poradni chirurgii ogólnej), 2.08.2021 r., w czasie których rozpoznano u niego zaburzenia snu, następnie 28.09.2021 r.,

W dniu 03.08.2021 r. był na konsultacji w poradni chirurgii ogólnej, gdzie rozpoznano stłuczenie ściany brzucha. W poradni chirurgii ogólnej powód był jeszcze w dniach 10.08.2021 r. oraz 17.08.2021 r. i 31.08.2021 r. a następnie w dniu 14.09.2021 r., 5.10.2021 r., 29.10.2021 r., 24.11.2021 r. (celem uzyskania zaświadczenia do pracy), 07.01.2022 r. (celem kontroli po urazie).

W dniu 31.08.2021 r. powód był w (...), gdzie rozpoznano u niego zaburzenia adaptacyjne, przepisano M., następnie w dniu 16.09.2021 r. i korzystał wtedy z psychoterapii indywidualnej, następnie w dniu 30.09.2021 r., kiedy także korzystał z sesji terapii indywidualnej, w dniu 02.11.2021 r., 4.11.2021 r., 14.07.2022 r. Powód kontynuował psychoterapię indywidualną , którą rozpoczął w dniu 16.09.2021 r. przez cały rok 2022 r. nadal korzysta z pomocy psychologa.

Dowód: zaświadczenia lekarskie, k. 8- 34, oraz k. 88-90,

przesłuchanie powoda, k. 84,

K. W. (1) przeżył z D. W. (...) lat do dnia wypadku w dniu (...) r. Z ich małżeństwa urodził się syn K., który w 2017 roku wyprowadził się od rodziców do odległej o 30 km od J., gdzie mieszka z założoną przez siebie rodziną. W dacie wypadku miał jedno dziecko. Małżonkowie K. i D. W. utrzymywali kontakt z synem i jego rodziną. Relacje z nimi były bardzo dobre, podobnie jak relacje w małżeństwie powoda. Powód i jego żona bardzo rzadko się kłócili, darzyli się zaufaniem, byli wobec siebie szczerzy, spędzali ze sobą dużo czasu, mieli wspólne hobby tj. podróżowanie, wspierali się, prowadzili wspólnie gospodarstwo domowe, a wydatki finansowali ze swoich wynagrodzeń za pracę, często wyjeżdżali razem do ich własnego domku letniskowego a także nad morze. Odwiedzali znajomych, brali udział w imprezach grillowych, z okazji imienin czy urodzin chodzili na koncerty, do kina, bywali w restauracjach, K. W. (1) pracował jako (...), D. W. także pracowała zawodowo. Kiedy powód jechał w trasy kontaktowali się ze sobą telefonicznie. Po wyprowadzeniu się syna mieszkali we dwoje.

Dowód: zeznania świadków:

- M. W., k. 109,
- K. W. (2), k. 112,

przesłuchanie powoda, k. 84,

Na skutek obrażeń odniesionych w wypadku przez pewien czas powód potrzebował pomocy innych osób w codziennych czynnościach. Mieszkał przez miesiąc u syna, który wraz ze swoją żoną pomagał powodowi.

K. W. (1) bardzo przeżył śmierć żony. Do chwili obecnej ma problemy ze snem, budzi się w nocy, czasami nie śpi pół nocy, miewa koszmary nocne. Obecnie nie zażywa żadnych leków poza lekami na nadciśnienie krwi, które nie ma związku z wypadkiem z dnia (...)

Wrócił do pracy, odwiedza syna i jego rodzinę, syn z rodziną przyjeżdża do powoda. Kontaktują się również przez telefon. Często chodzi na cmentarz, na grób żony. Często myśli o niej, wraca myślami do wypadku. Przestał utrzymywać kontakty towarzyskie ze znajomymi, przestał podróżować, z trudem daje się namówić synowi na spacer. Zmienił w lutym 2022 r. mieszkanie albowiem przebywanie w dotychczasowym nasuwało mu wspomnienia o żonie.

Dowód: zeznania świadków:

- M. W., k.109,
- K. W. (2), k. 112,

przesłuchanie powoda, k. 84,

K. W. (1) zapłacił za zabiegi rehabilitacyjne na podstawie faktur z dnia 07.07.2021 r. na rzecz centrum (...) kwotę 120 zł, na podstawie faktury z dnia 19.07.2021 r. kwotę 240 zł, zaś na podstawie faktury z dnia 12.07.2021 r. kwotę 120 zł.

Dowód: faktury nr (...), k. 94-95,

Sprawcą wypadku był J. D., który prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 11 maja 2023 r został uznany za winnego zarzucanego mu przestępstwa z art. 177 § 2 kk polegającego na tym, iż w dniu (...) r. na wysokości miejscowości S. powiatu (...) na drodze wojewódzkiej nr (...) w terenie niezabudowanym nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym spowodował wypadek drogowy w ten sposób, że kierując pojazdem mechanicznym marki M. (...) utracił panowanie nad prowadzonym samochodem i przekroczył oś jezdni zjechał na część jezdni przeznaczoną dla kierunku przeciwnego, a w wyniku podjętych manewrów obronnych przez jadącego tym pasem kierującego pojazdem marki V. (...) K. W. (1), a także późniejszych manewrów podjętych przez oskarżonego doprowadziło do zderzenia czołowo- mimośrodkowego obu samochodów na pasie ruchu samochodu M. na skutek czego pasażerka pojazdu D. W. doznała obrażeń ciała, (...) które to obrażenia struktur klatki piersiowej połączone z krwotokiem do jam opłucnowych skutkowały jej zgonem(..), i wymierzono mu karę roku pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres 3 lat próby, a nadto orzeczono od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego nawiązkę w kwocie 20.000 zł

Dowód: wyrok Sądu Rejonowego w(...) k. 172,

Powód zgłosił roszczenia wobec pozwanego pismem z dnia 20 lipca 2021 r., w którym działający w jego imieniu adwokat wzywał do wypłaty w terminie 30 dni od doręczenia pisma kwoty 200.000 zł. Pismo zostało doręczone (...) W. w dniu 27 lipca 2021 r.

Dowód: zgłoszenie szkody wraz wezwaniem do zapłaty, k. 35,

raport doręczenia pisma pozwanemu, k. 38,

Pismem z dnia 5 października 2021 r. pozwany poinformował powoda o przyznaniu mu świadczenia po śmierci żony w kwocie 38.700 zł.

Dowód: pismo (...) z 5.10.2021 r., k. 40,

Zgodnie z opinią sądową psychiatryczno – psychologiczną z dnia 10.08.2023 r., sporządzoną w trakcie postępowania, w wyniku wypadku z dnia (...) r., w którym zginęła żona powoda doszło u niego do długotrwałego uszczerbku na

zdrowiu psychicznym (depresja reaktywna przedłużona), zaś w ocenie biegłych uszczerbek na zdrowiu psychicznym wynosi 5%.

Dowód: opinia psychiatryczno –psychologiczna, k. 132,

Sąd zważył, co następuje:

Zdaniem Sądu powództwo jest zasadne jedynie częściowo.

Powód w uzasadnieniu pozwu przytoczył szereg okoliczności będących następstwem śmierci jego żony tj. odnoszących się do jego stanu zdrowia, które ucierpiało na skutek wypadku, stanu psychicznego związanego ze śmiercią żony, pogorszeniem się sytuacji materialnej z uwagi na to, iż wszelkie wydatki pokrywa obecnie z własnego wynagrodzenia za pracę, podczas gdy do dnia(...) r. prowadził wspólne gospodarstwo domowe z żoną, która zasilala budżet domowy swoim wynagrodzeniem za pracę.

W niniejszej sprawie wystąpił z dwoma roszczeniami, jednym o zapłatę kwoty 120.940 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę związaną ze śmiercią D. W. oraz drugim o zapłatę kwoty 360 zł tytułem odszkodowania tj. zwrotu kosztów rehabilitacji.

Pierwsze z tych roszczeń opiera się na przepisie art. 446 § 4 k.c. zgodnie z którym sąd może przyznać najbliższym członkom rodziny zmarłego odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Przepis ten został dodany na podstawie ustawy z dnia 30 maja 2008 roku (Dz. U. z 2008 roku Nr 116, poz. 731) i wszedł w życie dniem 3 sierpnia 2008 roku.

Przepis art. 446 § 4 k.c. jest reakcją ustawodawcy na konieczność zwiększenia ochrony ofiar zdarzeń kryminalnych. Przesłankami dochodzenia zadośćuczynienia są: zdarzenie powodujące śmierć najbliższego członka rodziny, krzywda, co do zasady adekwatny związek przyczynowy, objęty domniemaniem wzruszalnym oraz dodatkowe okoliczności, takie jak np. wina, czy niezgodność z prawem – zmienne w zależności o zasady odpowiedzialności, zdeterminowanej rodzajem zdarzenia, które spowodowało śmierć człowieka w konkretnej sytuacji.

Przewidziane w artykule 446 § 4 k.c. zadośćuczynienie służy kompensacji krzywdy po stracie osoby najbliższej, a zatem uszczerbku dotyczącego subiektywnej sfery osobowości człowieka (...) (wyrok Sąd Apelacyjny w Poznaniu z 16 maja 2012 roku, sygn. akt I ACa 301/12, opubl. LEX nr 1213847). Podstawową przesłanką warunkującą domaganie się zadośćuczynienia jest doznanie szkody niemajątkowej (krzywdy). Na rozmiar krzywdy mają przede wszystkim wpływ: dramatyzm doznań osoby bliskiej, poczucie osamotnienia i pustki, cierpienia moralne i wstrząs psychiczny wywołany śmiercią osoby najbliższej, rodzaj i intensywność więzi łączącej pokrzywdzonego ze zmarłym, wystąpienie zaburzeń będących skutkiem tego odejścia, roli w rodzinie pełnionej przez osobę zmarłą, stopień w jakim pokrzywdzony będzie umiał znaleźć się w nowej rzeczywistości i zdolność jej zaakceptowania, leczenie doznanej traumy, wiek pokrzywdzonego (wyrok Sądu Najwyższego z 3 czerwca 2011 roku, III CSK 279/10, opubl. LEX nr 898254).

Podmiotami uprawnionymi do dochodzenia zadośćuczynienia na podstawie art. 446 § 4 k.c. są najbliżsi członkowie rodziny. Powód, jako mąż zmarłej D. W., z którą łączyły go mocne więzi małżeńskie, jest najbliższym członkiem rodziny w rozumieniu art. 446 § 4 kc. Zdaniem Sądu powód doznał krzywdy na skutek śmierci D. W. i za doznaną krzywdę należy mu się zadośćuczynienie pieniężne od pozwanego (...), jednak w kwocie niższej niż dochodzona pozwem. Zadośćuczynienie przewidziane w art. 446 § 4 k.c. jest odzwierciedleniem w formie pieniężnej rozmiaru krzywdy, która nie zależy od statusu materialnego pokrzywdzonego. Jedynie rozmiar zadośćuczynienia może być odnoszony do stopy życiowej społeczeństwa, która pośrednio może rzutować na jego umiarkowany wymiar i to w zasadzie bez względu na status społeczny i materialny pokrzywdzonego. Przesłanka "przeciętnej stopy życiowej" społeczeństwa ma charakter uzupełniająca i ogranicza wysokość zadośćuczynienia tak, by jego przyznanie nie prowadziło do wzbogacenia osoby uprawnionej, nie może jednak pozbawiać zadośćuczynienia jego zasadniczej funkcji kompensacyjnej i eliminować innych czynników kształtujących jego rozmiar (wyrok Sądu Najwyższego z 10 maja 2012 roku, IV CSK 416/11, opubl. LEX nr 1212823). Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 lipca 2014 r. sygn. akt IV CSK 631/13 złożoność

problematyki zaspokajania szkody w sferze niemajątkowej, trudnej do ustalenia i oszacowania, spowodowała, że ustawodawca wprowadził szczególne rozwiązanie zapewniające sądom orzekającym pewien luz decyzyjny (tzw. prawo sędziowskie). Oznacza ono wymóg indywidualizowania sytuacji pokrzywdzonego z uwzględnieniem całokształtu okoliczności sprawy oraz odniesieniem się do okoliczności obiektywnych. Zatem sam fakt powołania się na zerwanie więzi rodzinnej, nie powoduje automatycznie konieczności zrekompensowania poczucia krzywdy osobie zgłaszającej takie żądanie (wyrok SO w Płocku z dnia 24.02.2016r., sygn. akt IV Ca 903/15, niepubl.). Z uwagi na ocenny charakter kryteriów ustalenia konkretnej kwoty tytułem zadośćuczynienia, jej określenie jest ze swej istoty objęte sferą swobodnej oceny sędziowskiej, co oczywiście nie może oznaczać dowolności (postanowienie SN z 27.07.2005 r., II KK, 54/05) . Dlatego określając wysokość należnego tytułem zadośćuczynienia świadczenia pieniężnego Sąd musiał kierować się całokształtem okoliczności rozpatrywanego przypadku.

Oceniając dotkliwość krzywdy w niniejszym postępowaniu, Sąd wziął pod uwagę, iż pomiędzy powodem a zmarłą istniała więź emocjonalna, jaka charakteryzuje prawidłowe relacje pomiędzy małżonkami, pozostawali oni w związku małżeńskim (...) lat mieszkając razem, mieli te same zainteresowania i spędzali razem czas, nie tylko w domu, po pracy i w czasie wolnym od pracy, ale też chodzili na spacer, do kina, do restauracji, odwiedzali znajomych i uczestniczyli w imprezach z różnych okazji, podróżowali, odwiedzali syna i jego rodzinę i przyjmowali ich w gościnie u siebie.

Powód bardzo przeżył śmierć D. W., do dzisiaj nie potrafi się z tym faktem pogodzić, mimo upływu ponad 2 lat od zdarzenia, korzystał z pomocy psychiatry i psychologa i nadal uczestniczy w terapii. (...) się smutny, przestał odwiedzać znajomych, podróżować, na spacer, chodzi wtedy, kiedy synowi udaje się go do tego namówić. Zmienił mieszkanie albowiem przebywanie w dotychczasowym przypominało mu zmarłą żonę.

Jednak należy wziąć także pod uwagę to, iż stan psychiczny powoda pozwolił mu na powrót do pracy, którą nadal wykonuje jako (...), ponadto utrzymuje częsty i stały kontakt z synem i jego rodziną to jest z synową i dwojgiem wnucząt. Zatem powód ma osoby bliskie, stąd też poczucie osamotnienia, pustki, jest dzięki temu nieco złagodzone.

Nie mniej o dużym wpływie śmierci D. W. na psychikę powoda świadczy opinia biegłych sporządzona w niniejszym postępowaniu, z której wynika, iż u powoda stwierdzono długotrwały uszczerbek na zdrowiu psychicznym z uwagi na zdiagnozowaną depresję reaktywną przedłużoną.

Biorąc pod uwagę wszystkie te okoliczności sąd uznał, iż kwota należna powodowi z tytułu zadośćuczynienia wynosić powinna 120.000 zł, a ponieważ otrzymał on już kwotę 38.700 zł od pozwanego oraz otrzyma od sprawcy wypadku nawiązkę w kwocie 20.000 zł orzeczoną prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego zasadne jest żądanie powoda w części tj. w wysokości 61.300 zł i taką kwotę zasądził na jego rzecz od pozwanego. W ocenie Sądu tak ustalona kwota stanowić będzie właściwą rekompensatę za cierpienia psychiczne, jakich doznał powód w związku ze śmiercią ojca. Jednocześnie wskazana wyżej suma jest, zdaniem Sądu, utrzymana w rozsądnych granicach, uwzględniających aktualne warunki oraz przeciętną stopę życiową społeczeństwa, w którym funkcjonuje powód, spełnia funkcje kompensacyjne, jest społecznie uzasadniona i nie prowadzi do bezpodstawnego wzbogacenia. Sąd tym samym nie zgodził się ze stanowiskiem strony pozwanej, że żądanie zasądzenia jakiegokolwiek zadośćuczynienia jest żądaniem niezasadnym. Jednocześnie sąd nie podzielił stanowiska powoda określającego wysokość zadośćuczynienia, jakie powinien otrzymać na kwotę 160.000 zł, uważając je za zbyt wysokie.

Wierzycielowi, co do zasady należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego liczone od daty wymagalności roszczenia (art. 481 § 1 kc).

Sąd zasądził odsetki ustawowe w oparciu o art. 14 ust. 1 – 3 ustawy z 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 roku, Nr 124, poz. 1152 ze zm.) zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego powód pismem z dnia 20.07.2021 r. zgłosił stronie pozwanej roszczenie o wypłatę zadośćuczynienia, doręczonym w dniu 26.07.2021 r., stąd też 30 -dniowy termin do wypłaty zadośćuczynienia minął 26 sierpnia 2021 r. Sąd nie podzielił poglądu pozwanego odnośnie do odsetek od zasądzonej należności, albowiem nie istniała wątpliwość,

co do obowiązku czy wysokości zadośćuczynienia. W chwili zgłoszenia szkody i żądania zapłaty zadośćuczynienia wszystkie okoliczności niezbędne do określenia wysokości świadczenia były znane. Fakty będące następstwem wpływu tego zdarzenia na powoda były już wtedy ubezpieczycielowi wiadome, zarówno jego funkcjonowanie w życiu domowym jak i w życiu zawodowym, problemy zdrowotne, leczenie psychiatryczne. W toku niniejszego postępowania nie ujawniły się żadne dodatkowe okoliczności. Kwestią zasadniczą było jedynie rozważenie wysokości należnego zadośćuczynienia w odniesieniu do poczynionych ustaleń. Zatem skoro pozwany określił wysokość świadczenia na zbyt niską kwotę, to od kwoty, jaką powinien wypłacić w dniu 26 sierpnia 2021 r., a która teraz została zasądzona przez sąd pozostawał w opóźnieniu.

Odnosnie do drugiego z roszczeń zgłoszonych przez powoda to podstawę prawną należy upatrywać w przepisie art. 444 § 2 kc, zgodnie z którym w razie uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu szkody. Powód na skutek wypadku komunikacyjnego z dnia (...) r. doznał uszczerbku na zdrowiu psychicznym, może więc z tego tytułu wysuwać wobec pozwanego żądania naprawienia szkody, jeżeli taka miała miejsce. Powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 360 zł, jako zwrot opłaconych przez niego zabiegów rehabilitacyjnych. Przedłożył kopie 3 faktur opiewających łącznie na taką właśnie sumę pieniężną, jednak nie wykazał, aby zabiegi te miały związek z wypadkiem i aby zalecone były przez lekarza. W przedłożonych przez powoda zaświadczeniach lekarskich jedynie w zapisie wizyty z dnia 12.07.2021 r. jest adnotacja o skierowaniu do poradni specjalistycznej, do poradni rehabilitacyjnej, zaś faktury za zabiegi wystawione są w dniu 7.07.2021 r., 15.07.2021 r. oraz trzecia bez daty, jednakże sugerując się jej numerem 19/07/21 można przyjąć, iż została wystawiona w dniu 19.07.2021 r. bądź następnym. Powód nie udowodnił jednak, jakie to były zabiegi, przez kogo zalecane i czy miały związek z jego obrażeniami, jakich doznał w wyniku zdarzenia w dniu (...)r.

Wobec powyższego orzeczono jak w punkcie I sentencji, oddalając powództwo w dalszej części w punkcie II sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.100 k.p.c. Zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone a także na podstawie art. 98 § 3 kpc w myśl którego do niezbędnych kosztów procesu prowadzonego przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony oraz na podstawie art. 99 kpc w myśl którego stronom reprezentowanym przez radcę prawnego, rzecznika patentowego lub Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej zwraca się koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata.

Obie strony tego procesu były reprezentowane przez pełnomocników, powód przez adwokata natomiast pozwany przez radcę prawnego.

Przez koszty procesu należy rozumieć koszty zastępstwa procesowego i koszty sądowe, a więc opłaty sądowe oraz podlegające zwrotowi wydatki sądowe wymienione w art. 3-5 ustawy z 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. 2005 r. nr 167 poz. 1398 ze zm.). O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych..

Powód poniósł koszty procesu w postaci kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 5.400 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł i uiścił opłatę sądową od pozwu w kwocie 6.065 zł, a także uiścił zaliczki na opinie biegłych w wysokości 1.000 zł oraz 1.194,87 zł. Łącznie jego koszty procesu zamknęły się kwotą 13.676,87 zł. Na koszty procesu strony pozwanej składały się koszty zastępstwa procesowego z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 5.417,00 zł. Uwzględniając ostateczny wynik sprawy należało uznać, że powód wygrał sprawę w 50 % (żądał zasądzenia 121.300 zł, a jego powództwo uwzględnione zostało w kwocie 61.300 zł). Zatem pozwany powinien zwrócić powodowi 50 % jego kosztów procesu (6.838,43 zł) zaś powód pozwanemu 50 % jego kosztów procesu (2.708 zł). Ostatecznie zatem pozwany powinien zwrócić powodowi kwotę 4.130 zł. Dlatego orzeczono o jak w punkcie III sentencji wyroku.